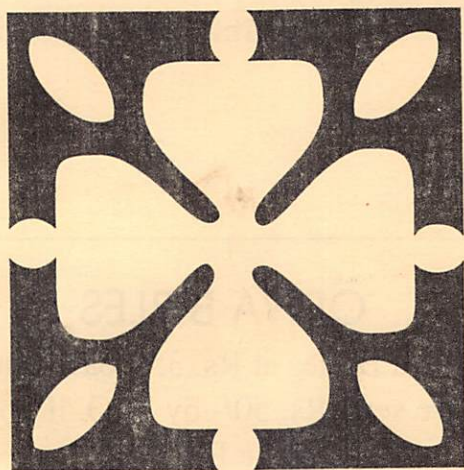

ସତ୍ୟବାନୀ

THE VOICE OF TRUTH

May & June 1997

**AN ORIYA BIMONTHLY BULLETIN
PUBLISHED BY THE CHURCH OF CHRIST**

The Voice of Truth

CHURCH OF CHRIST

P.O. Box No. 80, KAKINADA,

A.P. - 533 001

Ph. 0884 - 63722

Vol. 2 May & June 1997 No. 3

Published every two months in Oriya
Language for the Restoration of pure
New Testament Christianity

ORIYA BIBLES

We supply Oriya Bibles at Rs. 35/- each and Rs. 35/-
postage. please send Rs. 50/- by M.O. if you are in
of Oriya Bibles to:

SATYA VANI

P.O. Box. 80, KAKINADA - 533 001.

ସତ୍ୟବାଣୀ

VOICE OF TRUTH

9th issue

May - June 1997

ସୁସମାଚାର ଶକ୍ତି (The Power of the Gospel)

ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ ରୋମୀୟ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଲେଖନ୍ତି, ମୁଁ ସୁସମା-
ଚାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲଜ୍ଜାବୋଧ କରେ ନାହିଁ । ଯେଣୁ ତାହା ପ୍ରତ୍ୟେକ
ବିଶ୍ୱାସୀ ପକ୍ଷରେ ପରିତ୍ରାଣ ନିମନ୍ତେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତି ଅଟେ, ପ୍ରଥମତଃ
ଯିହୁଦୀ ପକ୍ଷରେ, ଆଉ ମଧ୍ୟ ଗ୍ରୀକ୍ ପକ୍ଷରେ । ସେଥିରେ ତ ଇଶ୍ୱରଦତ୍ତ
ଧାର୍ମିକତା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଅଛି । ତାହା ବିଶ୍ୱାସ ମୂଳକ ଓ ବିଶ୍ୱାସ
ଜନକ ସେପରି ଲେଖାଅଛି । ଧାର୍ମିକ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ବସ୍ତବ ।” (ରୋମୀୟ
୧:୧୭,୧୭) ଏହି ଦୁଇ ବାକ୍ୟ ସୁସମାଚାରର ଶକ୍ତିର ନିଗୂଢ଼ ତତ୍ତ୍ୱ ପ୍ରକାଶ
କରି, ତାହା କଅଣ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରି ଚାହୁଁବା ।

ସୁସମାଚାରର ଅର୍ଥ କଅଣ ? ପରିତ୍ରାଣ ଦାୟକ ସୁସମାଚାର
ମନ୍ତ୍ରଣ ସେ ଲଜ୍ଜିତ ନୁହେଁ ବୋଲି ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ ନିର୍ଭୟରେ ବ୍ୟକ୍ତି
କରନ୍ତି । ତାହା କେବଳ ନୁହେଁ, ଏହି ସୁସମାଚାର ଦ୍ୱାରା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
ଧାର୍ମିକତା ପ୍ରକଟିତ ହୁଏ । ଅତଏବ ସୁସମାଚାରର ସମ୍ମାନ ପାଇବା
ଦ୍ୱାରା ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତି ଓ ଧାର୍ମିକତାର ସମ୍ମାନ ପାଇପାରିବ ।

୧ମ କରନ୍ତୀ ୧୫:୧-୪ ପଦ ଗୁଡ଼ିକରେ କୁହାଯାଏ, ହେ
ସମାଜ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଯେଉଁ ସୁସମାଚାର ପଢ଼ାଇ କର-

ଥିଲି, ଯାହା ତୁମ୍ଭମାନେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲି, ଯହିଁରେ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରୀର ହୋଇ ରହିଅଛି ମୁଁ କେଉଁ ପ୍ରକାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ତାହା ଓଲଟ କରିଥିଲି, ଏହା ତୁମ୍ଭମାନେ ତାହା ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ଧରିଥାଅ, ତେବେ ତାହା ଦ୍ଵାରା ପରିସାଧ ପାଉଅଛି, ନୋହିଲେ ତୁମ୍ଭମାନେ ବ୍ୟର୍ଥରେ ବଶ୍ଵାସୀ ହୋଇଥିଲ । କାରଣ ଯେଉଁ ୨ ଶିକ୍ଷା ମୁଁ ପାଇଥିଲି, ସେଥି ମଧ୍ୟରୁ ଏହି ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲି, ଯଥା, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁସାରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପାପ ନିମନ୍ତେ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କଲେ, ସମାଧି ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ, ଶାସ୍ତ୍ରଅନୁସାରେ ତୃତୀୟ ଦିବସରେ ଉତ୍ଥତ ହେଲେ ” ଏହି ପଦ ଗୁଡ଼ିକରୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମରଣ, ସମାଧି ଓ ଉତ୍ଥାନ ସୁସମା- ଗୂର ଅଟେ ବୋଲି ଜାଣି ପାରୁ । ପାଉଲ ସେହି ସୁସମାଗୂର ଗ୍ରହଣ କରେ, ପ୍ରଗୂର କଲେ ଏକ ପ୍ରଗୂରତ ବାକ୍ୟ ଗ୍ରହଣକାରୀ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରି- ସାଧ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ ବେକର ସେ କରନ୍ତା ମାନଙ୍କୁ ସୁପ୍ତ କରନ୍ତି ।

ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମରଣ ସମାଧି ଓ ଉତ୍ଥାନ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ କିପରି ପରିସାଧ ଦେଇ ପାରେ? ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାଙ୍କ ମରଣ, ସମାଧି ଓ ଉତ୍ଥାନର ପ୍ରଭାବ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଜୀବନକୁ କିପରି ପ୍ରଭାବିତ କରି ପାରେ ? ତାହାର ଉତ୍ତର ସେ ରୋମୀୟ ଷଷ୍ଠମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ବ୍ୟକ୍ତ କରନ୍ତି । ବାସ୍ତବିକତା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ତାହାଙ୍କ ମରଣ ଓ ସମାଧି ସାଦୃଶ୍ୟରେ ଜଳରେ ସମାଧିପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ, ଜୀବନରେ ନୂତନ ଭାବରେ ଆବରଣ କରିବାକୁ ଉତ୍ଥତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାପାଳନ କରେ ବାସ୍ତବିକତା ହେବା ଦ୍ଵାରା ତାହାଙ୍କ ମରଣ, ସମାଧି ଓ ଉତ୍ଥାନର ପ୍ରଭାବ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭା- ବିତ କରେ । ୧୭ମ ଓ ୧୭ମ ପଦରେ ଲେଖି ଯାଏ, “କିନ୍ତୁ ଶିଶୁରଙ୍କର ଧନ୍ୟବାଦ ହେଉ ଯେ, ତୁମ୍ଭମାନେ ଯେଉଁମାନେ କି ପୂର୍ବରେ ପାପର ଦାସ ଥିଲ । ଏବେ ଯେଉଁ ଶିକ୍ଷାର ଆଦର୍ଶ ନିକଟରେ ସମର୍ପିତ ହୋଇ ଅଛ । ଦୃଢ଼ ସହ ସେଥିର ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ହୋଇଅଛ, ପୁଣି ପାପରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ଧାର୍ମିକତାର ଦାସ ହୋଇଅଛ ।” ପାପର ଦାସତ୍ଵରୁ ଧାର୍ମିକ- ତାର ଦାସତ୍ଵକୁ ସେମାନେ କିପରି ପରିଦର୍ଶିତ ହୋଇ ପାରିଥିଲେ ? ସମର୍ପିତ ଶିକ୍ଷାର ଆଦର୍ଶର ଆଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ହେବା ଦ୍ଵାରା । ସେମାନେ ଶିକ୍ଷା

ଆଜ୍ଞାବହ ନ ହୋଇ, ଶିକ୍ଷାର ଆଦେଶ ର ଆଜ୍ଞାବହ ହେବାର ଅର୍ଥ କ'ଣ? ଯାଣୁକ ମରଣ, ସମାଧି ଓ ଉତ୍ଥାନର ସାଦୃଶ୍ୟରେ ଆନେମାନେ ଜଳରେ ବାପ୍ତିକିତ ହେବା ଦ୍ଵାରା ଆନେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଶିକ୍ଷାର ଆଦେଶର ଆଜ୍ଞାବହ ହୋଇଥାଉ ।

ସୁସମାଗୁର ଅମାନ୍ୟକାଣ୍ଡ ମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଫଳ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଯିଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପୁନର୍ବାର ଆସିବେ ବୋଲି ଥେସଲୋନୀକ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ସତର୍କ କରନ୍ତି । (୨ୟ ଥେସଲୋନୀକ ୪:୧୭) “କାରଣ ଜିଶୁରୁଙ୍କ ଗୃହଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ବିରୁର ସମସ୍ତ ଉପସ୍ଥିତ, ଆଉ ଯଦି ପ୍ରଥମରେ ଆନୁମାନକ ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ତେବେ ଯେଉଁମାନେ ଜିଶୁରୁଙ୍କ ଅନାଜ୍ଞାବହ, ସେମାନଙ୍କର ଶେଷଦଣ୍ଡା ଅବା କଅଣ ନହେବ ?” (୧ମ ପିତର ୪:୧୭) ତେବେ ଆନେମାନେ ସୁସମାଗୁର ଆଜ୍ଞାବହ କିପରି ହୋଇପାରିବ ? ସୁସମାଗୁରରେ ସତ୍ୟତା ସାଙ୍ଗେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଗୁଡ଼ିକ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ ହୋଇଅଛୁ । କାରଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଜ୍ଞା କହେ, “ଭୁଲେମାନେ ସମୁଦାୟ ଜଗତକୁ ଯାଇ ସମସ୍ତ ଜାତି ନିକଟରେ ସୁସମାଗୁର ଘୋଷଣା କର, ଯେ ବିଶ୍ଵାସକରି ବାପ୍ତିକିତ ହୁଏ, ସେ ପରିଯାଣ ପାଇବ, କିନ୍ତୁ ସେ ଅବିଶ୍ଵାସ କରେ, ସେ ଦଣ୍ଡାଜ୍ଞା ପାଇବ ।” (ମାର୍କ ୧୬:୧୫, ୧୮) ପିତର ଓ ତାହାଙ୍କ ସଙ୍ଗୀ ଅନ୍ୟ ପ୍ରେରିତଗଣ ପେଣ୍ଠିକଣ୍ଠା ଦିନରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସୁସମାଗୁର ଘୋଷଣା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ତାହାଙ୍କ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ବିଶ୍ଵାସ କରି, ସେ ଦିନ ସମୁଦ୍ଧିତ ଲୋକେ ପ୍ରଶ୍ନକରି ଥିଲେ, “ଭାଇମାନେ, ଆନେମାନେ କଅଣ କରିବା ?” ତେଣୁ ପିତର ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆପଣମାନେ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତୁ, ଆଉ ନିଜ ୨ ପାପକ୍ଷମା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ ଯିଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମରେ ବାପ୍ତିକିତ ହେଉନ୍ତୁ । ତାହାହେଲେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।” (ପ୍ରେରିତ ୨:୩୭, ୨୮) ଭ୍ରମକରେ ଭିନ୍ନ ସହସ୍ର ଲୋକେ ସେ ଦିନ ବାପ୍ତିକିତ ହୋଇ ମଣ୍ଡଳୀ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ ହେଲେ । (ପ୍ରେରିତ ୨:୪୧) । ପ୍ରେରିତ ମାନଙ୍କ ବିବରଣରେ ଏହିପରି ଅନେକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ପଢ଼ି ପାରିବା ।

ଶୁଭ ବିଷୟର ସମାପ୍ତର ରୂପେ ପାଉଲ ପୁସମାର୍‌ର ସଜ୍ଜି ନିରୂପଣ କରି ଅଛନ୍ତି । (ଲୁକା ୧୦:୧୫) । ପୁସମାର୍‌ର ଅର୍ଥ ଓ ତାହାର ଉପକାରଣ ବିଷୟରେ ଜାଣି ଦେଲେ, ତାହା କାର୍ଯ୍ୟକ ପୁସମାର୍‌ର ବୋଲି ନାମିତ ହୋଇଅଛି ଜାଣିବା କଷ୍ଟକର ହେବ ନାହିଁ । ଏହିପରି ଉତ୍ତମ, ଶୁଭ ଓ ପରିସାଧକଙ୍କ ପୁସମାର୍‌ର, ସମ୍ପରାୟ ଜଗତରେ ସମସ୍ତ ଜାତି ନିକଟରେ ଘୋଷଣା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆମ୍ଭେମାନେ ଆଜ୍ଞାପିତ ହୋଇଅଛୁ । ମାର୍କ ୧୭:୧୫)

ବିଶ୍ଵାସୀ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିମନ୍ତେ ପରିସାଧ ଗ୍ରାଣ୍ଟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ପୁସମାର୍‌ର ଉତ୍ତରଙ୍କ ଶକ୍ତି ଅଟେ । ଏହି ମାଧ୍ୟମ ଦ୍ଵାରା ପରମେଶ୍ଵର ବିନଷ୍ଟ ହେଉଥିବା ଆତ୍ମାର ରକ୍ଷଣା ସକଳ୍ପିତ କରିଅଛନ୍ତି । ପୁସମାର୍‌ର ବ୍ୟଙ୍ଗତ ଜଗତରେ ଆଉ କୌଣସି ଶ୍ରେଷ୍ଠତର ଶକ୍ତି ନାହିଁ । ତାହା ବିଶ୍ଵାସ କର, ଆଜ୍ଞାବହ ହେବା ଦ୍ଵାରା ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପାଇପାରୁ ।

J. C. Choate

ପାତନା କାରିକ ଗିବୟୋନ ନିବାସୀ (Trouble with the Gibeonites)

କିଶାମୟମାନଙ୍କୁ ସପ୍ତର୍ଷିରୂପେ ବିନାଶ କରିବା ନିମନ୍ତେ
 ଈଶ୍ରାୟେଲମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆଦେଶିତ ହୋଇଥିଲେ । (ଦ୍ଵି:କ
 ୭:୧-୭, ୨୦:୧୭-୧୭) । କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ରାୟେଲମାନେ ଏହି ଅଜ୍ଞ ସପ୍ତ
 ରୂପ ପାଳନ କରିନଥିବାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନେକ କେନ୍ଦ୍ରେ ସମ୍ମୁଖ
 କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ବିଜାତୟମାନଙ୍କ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ଆରାଧନା
 କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ପ୍ରବଳଭାବେ ହୋଇ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧାତର
 କରିଥିଲେ । ଗିବୟୋନମାନଙ୍କୁ ସପ୍ତର୍ଷି ବିନାଶ ନ କରିବାର ପ୍ରତିଫଳେ
 ଦାଉଦ ରାଜାଙ୍କ ରାଜତ୍ଵ ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭିନ୍ନ ବର୍ଷ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଭେଟି
 ବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପରମର୍ଶ ଦିନୁ ଈଶ୍ରାୟେଲର ପ୍ରାଚୀନମାନେ
 ଗିବୟୋନମାନଙ୍କ ଛଳନାର ରୁକ୍ତି ରାଜା ଶତ୍ରୁଲ ଲଢ଼ନ କରିଥିବାରୁ
 ନାହାଙ୍କ ବଂଶଜ ପାତ ପୁରୁଷ ହିତ ହୋଇଥିଲେ । ଏହି ଶତ୍ରୁ ଘଟଣା
 ବିବରଣ ଆନ୍ଦେମାନେ ପିହୋଶୟ ୯:୧-୫ ଓ ଦ୍ଵିତୀୟ ଶାମୁୟେଲ
 ୨୧:୧-୧୪ ପଦ ଗୁଡ଼ିକରେ ପଢ଼ି ପାରୁ ।

ଛଳନାର ଅସ୍ତ୍ର ଈଶ୍ରାୟକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବ୍ୟବହୃତ
 ହୋଇଥିଲା । ଯଦ୍ଵାରା ନିକଟସ୍ଥ ପର୍ବତ, ନଳଭୂମି ନିବାସୀ ଓ ଲିବା
 ନୋନ୍ ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ ଦେବମାନଙ୍କ ରାଜାଗଣ ଏକତ୍ର ମିଳି ଈଶ୍ରାୟେଲ ସହିତ
 ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଯୋଜନା କରିବା ସମୟରେ ଗିବୟୋନମାନେ ଆଶ୍ରୟ
 ଥିବା ଈଶ୍ରାୟେଲ ମାନଙ୍କଠାରୁ ସୁରକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ ଛଳଯୋଜନା କଲେ ।
 ପାତରେ ପୁରୁଣା ଓ ତାଳପତା ଜୋଡ଼ା, ଦେହରେ ପୁରୁଣାଲୁଗା, ଶୁଖିଳ
 ଓ ଗମରା ବୋଟୀ ନେଇ ରାଜଦ୍ରବ୍ୟ ବେଶ ଧରି ପୁରୁଣା ଅଣା, ପୁରୁଣା ଓ
 ଶର ଗଣ୍ଠିପତା ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ କୁମ୍ଭା ନେଇ ପିହୋଶୟଙ୍କ ନିକଟରେ ଅତି
 ଦୁରସ୍ଥ ଲୋକ ରୂପେ ଆପଣାକୁ ଉପସ୍ଥାପିତ କଲେ । ଯଦିଓ ପିତୁ-
 ଶାଲମରୁ କେବଳ ଛଅ ମାଇଲ ଦୁରରେ ଗିବୟୋନ ଥିଲା । (ପିହୋ-
 ଶୟ ୯:୧-୫) ।

ଆପଣା ନିକଟସ୍ଥ କୌଣସି ଦେଶ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ବା ଚୁକ୍ତି
ନ କରିବା ପାଇଁ ଈଶ୍ରୀୟେଲ୍‌ମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆଜ୍ଞାପିତ ହୋ-
ଥିଲେ । ଗିବୟୋନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯିହୋଶୁୟ ସେମାନଙ୍କ ପରିଚୟ
ମାଗିବାରୁ ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “... ସଦାପ୍ରଭୁ ଆପଣଙ୍କ ପରମ-
ଶୁରଙ୍କ ନାମ ସକାଶେ ଆପଣଙ୍କ ଦାସମାନ ଅତି ଦୁରରୁ ଆସି ଅଛନ୍ତି ।
କାରଣ ତାହାଙ୍କର କର୍ତ୍ତୃ ଓ ସେ ମିସରରେ ଯେ ସମସ୍ତ କର୍ମ କରିଅଛନ୍ତି
ତାହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣି ଅଛୁ ।” (ଯିହୋଶୁୟ ୯:୯-୧୦) ସେମାନଙ୍କ
ନିକଟରେ ଥିବା ଶୁଣିଲ ଓ ଗମଗ ରୋଷୀ, ପୁରୁଣା ତାଳିତ୍ରା ଜୋତା
ହଲୁକ ସେମାନଙ୍କ ଦୁରତାର ପ୍ରମାଣରୂପେ ଯିହୋଶୁୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ
ଉପସ୍ଥାପିତ କରିଥିଲେ ।

ଉତ୍ସାମ ମହାଯାଜକ ଦ୍ଵାରା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହିତ ପରମଶ
ନକର (ଗଣନା ୨୭-୨୯) ଯିହୋଶୁୟ ଓ ଈଶ୍ରୀୟେଲ ଅଧିପତିମାନେ
ଗିବୟୋନମାନଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଜୀବତ ରଖିବାକୁ
ନିୟମ କଲେ । କିନ୍ତୁ ତିନ ଦିନ ଉତ୍ତରେ ସେମାନେ ଗିବୟୋନମାନଙ୍କ
କୁଟ ଜାଣିପାରିଲେ । ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମରେ କରାଯାଇଥିବା ଶପଥରେ
ସେମାନେ ଅତୁଟ ରଖି ଯିହୋଶୁୟ ଗିବୟୋନ ମାନଙ୍କୁ କାଠ କଟାଇ
ଓ ଜଳକଞ୍ଚାଳୀ ରୂପେ ନିୟୁକ୍ତ କଲେ । (ଯିହୋଶୁୟ ୯ : ୭-୨୭)

ଆମ୍ଭ ନଗରର ପତନ ଓ ବିନିମଗଣୀ ଗିବୟୋନର ସମ୍ମୁଖେ
ଯିରୁଶାଲମର ରାଜା ଅଭିଶପ୍ତ ଭୟଭିତ ହୋଇ ଅନ୍ୟ ଚାରିଦେଶ ସହିତ
ଚୁକ୍ତି କରି, ଗିବୟୋନଙ୍କୁ ଆନିମସ କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟତହେଲେ । ସେଥିରେ
ଗିବୟୋନମାନେ ଯିହୋଶୁୟଙ୍କ ଶରଣା ଗତ ହେବାରୁ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ
ବିଜୟର ଆଶ୍ଵାସନା ପାଇ ଯିହୋଶୁୟଙ୍କ ସୈନ୍ୟ ଯିରୁଶାଲମ ଅଭିମୁଖ
ଯାତ୍ରା କଲେ । “ଏଥିରେ ସେମାନେ ଈଶ୍ରୀୟେଲ ସମ୍ମୁଖରୁ ପଳାଉ ୨
ସେତେବେଳେ ବୌଆରଗର ଗଢ଼ାଣୀ ପଥରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ,
ସେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅସକା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆକାଶରୁ
ବଜ୍ର ବଜ୍ର ଖିଲାବୁଷ୍ଟି କଲେ ତହିଁରେ ସେମାନେ ମଲେ ଇଶ୍ରୀୟେଲ

ସନ୍ତାନମାନେ ଖଡ୍ଗରେ ଯେତେ ଲୋକ ବଧ କରିଥିଲେ, ତତୋଧିକ ଲୋକ ଶିଳାଗୁଣ୍ଡରେ ମଲେ । (ଯିହୋରସ୍ ୧୦ : ୧-୧୦)

ସେଦିନ ଯିହୋରସ୍‌ଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ଫଳରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଗିରିସ୍ତାନ ଉପରେ, ଓ ଚନ୍ଦ୍ର ଅପ୍ତାଲନ୍‌ର ତଳ ଭୂମିରେ ସ୍ତବ୍ଧ ହେଲ । ତଦ୍ୱାରା ସୈନ୍ୟମାନେ ଚତୁର୍ମୁଖୀ ସ୍ତମ୍ଭ ରୂପେ ବିନାଶ କରିବାକୁ ସୁଯୋଗ ପାଇଲ । ଇଣ୍ଡାୟୋଲମାନେ ଶସ୍ତ୍ରମ ନିକ୍ଷେପରେ ପଛରେ, ଗୋ ଡାକିବା ସମୟରେ ପାଞ୍ଚ ଶସ୍ତ୍ରରାଜଗଣ ମକ୍‌କିବା ଗୁମ୍ଫାରେ ରଖା ଯାଇଥିଲେ ଯୁଦ୍ଧ ଶେଷ ହେବା ପରେ ସେହି ପାଞ୍ଚ ରାଜାକୁ ବଧ କରି ଗୁଣ୍ଡରେ ଟଙ୍ଗାଇଲେ ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କ ଶବଗୁଡ଼ିକୁ ଗୁମ୍ଫାରେ ପକାଇ ଦେଇ ଗୁମ୍ଫା ମୁହଁରେ ଏକ ବଡ଼ ପଥର ଗଢ଼ାଉ ଦେଲେ । ଏହିପରି ଭାବ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାହୁବଳ ଦ୍ୱାରା କିଶାନ୍‌ସ୍ତ୍ର ରାଜଗଣକୁ ପରସ୍ତ କରେ, ଇଣ୍ଡାଏଲମାନେ ସେହି ଦେଶ ହସ୍ତଗତ କରିଥିଲେ ।

ଯିହୋରସ୍ ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଇଣ୍ଡାୟୋଲମାନେ ଜୟ କରିଥିବା କିଶାୟ ନଗରର ମାନଙ୍କ ବିବରଣୀ ପଢ଼ି ପାରୁ । ହାଦସୋରର ରାଜା ଯାଗନ ଉତ୍ତର ଦିଗସ୍ତ କେତୋଟି ଦେଶ ସହିତ ସମ୍ମାନ କରି, ଇଣ୍ଡାୟୋଲମାନଙ୍କୁ ଆଦମଣ କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ହେଲେ । ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଠାରୁ ଆଶ୍ୱାସନା ପାଇ, ଯିହୋରସ୍ ଓ ତାହାଙ୍କ ସୈନ୍ୟଗଣ ସେହି ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ପରସ୍ତ କରି ହସ୍ତଗତ କରିଥିଲେ ।

GARY. C. HAMPTON

ପ୍ରତିଫଳ ଦାତା ପରମେଶ୍ଵରୀ (God will repay)

ଭିକ୍ଷୁରଙ୍କ ବାକ୍ୟ କହେ, “ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବା ଆତ୍ମର ଅଧିକାର, ଆମ୍ଭେ ପ୍ରତିଫଳ ଦେବା’ ଯେ ଏହି କଥା କହି ଅଛନ୍ତି, ତାହାଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣୁ, ସୁନଣୁ, ଓ ତୁ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କର ବିଚାର କରିବେ ।” (ଏକା ୧୦:୩୦)

ଆତ୍ମମାନଙ୍କ କର୍ମକୁ ସ୍ଥାୟୀ ପରମେଶ୍ଵର ପ୍ରତିଫଳ ଦେଇ ଥାନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟ ଯଦି ବୁଣେ, ସେହି ଫଳ ପାଏ । ଡେଇଡ଼ ପାଉଁଳ ଗାଲଣୀ ମଣ୍ଡଳକୁ କହନ୍ତି, ତ୍ରାନ୍ତ ନହୁଅ, ଭିକ୍ଷୁର ବିକ୍ରମର ପ.ସି ନୁହନ୍ତି, କାରଣ ମନୁଷ୍ୟ ଯଦି ବୁଣେ, ତାହାହିଁ କାଟିବ । ଯେଣୁ ଯେ ଆପଣା ଶରଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବୁଣେ, ସେ ଶରରୁ ଉତ୍ତମ ଶୟଣୀୟ ସ୍ଵ୍ୟ କାଟିବ, କିନ୍ତୁ ଯେ ଆତ୍ମାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବୁଣେ, ସେ ଆତ୍ମାଙ୍କଠାରୁ ଉତ୍ତମ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ସ୍ଵ୍ୟ କାଟିବ । ୨ (ଗାଲଣୀ ୬:୭-୮)

ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟ ଭଲହେଉ ବା ମନ୍ଦହେଉ ସମୟର କୋଳରେ ବିହନ ବୁଣି ଚାଲିଛି । ଅସ୍ଥାୟୀ, ଶରୀକ ଜାଗତକ ଜୀବନରେ ଫଳ ମଧ୍ୟ ଅସ୍ଥାୟୀ । ପାପର ବେଦନ ମୃତ୍ୟୁ କିନ୍ତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟଙ୍କ ସହଭାଗିତାର ଫଳ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ । ୨ୟ କରନ୍ତୀ ୯:୬ ପଦରେ ପାଉଁଳ କହନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ଅଳ୍ପ ବୁଣେ, ସେ ମଧ୍ୟ ଅଳ୍ପ କାଟିବ । ଆଉ ଯେ ପ୍ରଭୁର ବୁଣେ, ସେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭୁର କାଟିବ ।

ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ହିତ ନିମନ୍ତେ କରିଥିବା ସେବା ବ୍ୟଗ୍ରତ ଆମ୍ଭେମାନେ ଆଉ କୌଣସି ସ୍ଥାୟୀ ସମ୍ପଦ ଆପଣାମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସଞ୍ଚୟ କରି ନପାରୁ । କେବଳ ଜାଗତକ ଧନ ସଞ୍ଚୟରେ ଆପଣା ସମୟ ବିନିଯୋଗ କଲେ, ଆତ୍ମିକତାରେ ଧନ ସଞ୍ଚୟ କରି ପାରିବା ନାହିଁ । ପବିତ୍ର ଉପଦେଶରେ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ କହନ୍ତି, “ଯେଉଁ ଠାରେ କାଟି ଓ କଳଙ୍କ ଶୟ କରେ ଏବଂ ଚୋରମାନେ ସିଲ କାଟି ଚୋରି କରନ୍ତି ।

ସେହି ସୁଅଗାର ଆପଣା ୨ ହିମନ୍ତେ ଧନ କର ନାହିଁ । ମାତ୍ର ସେହି
 ଠାରେ କାଟ ଓ କଳଙ୍କ ହସ୍ତ ଦୁଇଲେ ଆଉ ଚୋରମାନେ ସିନ୍ଧି କାଟି
 ଚୋରି ନ କରନ୍ତି, ଏପରି ସ୍ଵରା ରେ ଆପଣା ୨ ନିମନ୍ତେ ଧନ ସୁସ୍ଥ
 କର । କାରଣ ସେହିଠାରେ ତୁମ୍ଭର ଧନ, ସେହିଠାରେ ନଧି ତୁମ୍ଭର
 ନନ ।” (ମାତୃଞ୍ଜ ୭:୧୯-୨୨)

୧୫୮୭୧ —

ଚୁଣ୍ଡାପୁରେ, ଆତ୍ମେମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଯେପରି ବିଚାର
 କରି ଥାଉଁ, ସେହିପରି ଭାବେ ବିଚାର ହୋଇଥାଉଁ । ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପଦ୍ମ
 ଉପଦେଶରେ କହନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ବିଚାର ନ ହେବ,
 ଏଥିପାଇଁ ବିଚାର କର ନାହିଁ । କାରଣ ସେହି ବିଚାରରେ ବିଚାର କର,
 ସେହି ବିଚାରରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଚାର ହେବ । ସୁଖୀ, ସେହି ମାପରେ
 ମାପ ସେହି ମାପରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମପାଇ ଦିଆଯିବ ।” (ମାତୃଞ୍ଜ ୭:୧-୨)
 ସୁନଶ୍ଚି ଯୀଶୁ କହଲେ, “ଦୟାକୁ ଲୋକେ ଧନ୍ୟ, କାରଣ ସେମାନେ
 ଦୟାପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ ।” (ମାତୃଞ୍ଜ ୫:୭) ଯାକୁବ ଆପଣା ପବିତ୍ର ଆତ୍ମ-
 ମାନଙ୍କୁ ସତକ କରି କହନ୍ତି, “କାରଣ ସେ ଦୟାକରେ ନାହିଁ । ସେ
 ନିଜ ପୁରୁପେ ବିଚାର ହେବ, ଦୟାବିଚାର ଉପରେ ଜୟଧ୍ଵନୀ କରେ ।”
 [ଯାକୁବ ୨:୧୩]

ଶେଷରେ, ଆତ୍ମେମାନେ ଏହି ଜଗତରେ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହିତ
 ଯେପରି ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରୁଅଛୁ । ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵର୍ଗ ସ୍ଥ
 ପିତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସେହିପରି ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରିବେ । କାରଣ ସେ
 କହନ୍ତି, “ଆଉ, ସେ କେହି ଲୋକଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ମୋତେ ସ୍ଵୀକାର
 କରିବ, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ମୋହର ସ୍ଵର୍ଗ ସ୍ଥ ପିତାଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ତାହାକୁ ସ୍ଵୀକାର
 କରିବ । ମାତ୍ର ସେ କେହି ଲୋକଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ମୋତେ ଅସ୍ଵୀକାର
 କରିବ । ମୁଁ ମଧ୍ୟ ମୋହର ସ୍ଵର୍ଗ ସ୍ଥ ପିତାଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ତାହାକୁ
 ଅସ୍ଵୀକାର କରିବ ।” [ମାତୃଞ୍ଜ ୧୦:୩୨-୩୩]

ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟାଧିପତି ପରମଶେରଙ୍କ
 ଉପରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଆପଣା ୨ ବେତନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।
 ଆତ୍ମମାନେ ଇହଲୋକରେ ଥାଇ ଉତ୍ତରଲୋକରେ ସଞ୍ଚୟ କରିଥିବା

ସମ୍ପଦ ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିବେ । ଆତ୍ମମାନଙ୍କ କର୍ମମୁକ୍ତ୍ୟାପ୍ତୀ ପ୍ରତିଫଳିତାତା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ଆପଣ କିପରି ସଞ୍ଚୟ କରୁ ଅଛନ୍ତି ? କାରଣ ମନୁଷ୍ୟ ଯାହା ବୁଝଣ ତାହା କାଟେ ଓ ଯାହା ସଞ୍ଚୟ କରେ ତାହାହିଁ ପ୍ରତିଦାନରେ ପାଏ ।

—JOHN STARY

ଶିଶୁରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଚିରନ୍ତନ

ବାଇବଲରେ ଲିଖିତ ଶିଶୁରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ସଦାକାଳ ସ୍ଥାୟୀ । ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ଅନାଦ ଓ ଅନନ୍ତକାଳ ସ୍ଥାୟୀ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଅପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ । ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଜୀବନର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ କଥାଏ ଏବଂ ଶେଷରେ ସେହି ବାକ୍ୟଦ୍ଵାରା ଆତ୍ମମାନେ ବିଚାରଣ ହେବ । ବାକ୍ୟ କହେ, “ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତ ଯେପରି ଧରଣ ମାତ୍ର ମୃତ୍ୟୁ ଆଉ ତାହାପରେ ବିଚାର ନିରୂପିତ ଅଛି ।” [ଏବଂ ୯:୨୭-୨୮] ସରକାରୀ କର ଓ ମୃତ୍ୟୁ ସଦୃଶ୍ୟ କେହି ବିଚାର ଠାରୁ ଆପଣାକୁ ବଞ୍ଚିତ କରି ନପାରେ ।

ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ ଫେଲିକ୍ସଙ୍କୁ “ଧାର୍ମିକତା, ଆତ୍ମସଫସତ ଓ ଆଶ୍ରମୀ ବିଚାର ବିଷୟରେ କଥା କହିବା ସମୟରେ ଫେଲିକ୍ସ ଶୁଣି ଦୋଇ ଉତ୍ତରଦେଲେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ୍ଭେ ଯାଅ, ସୁଦିଆ ସମୟ ପାଇଲେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଡକାଇବା ।” [ପ୍ରେରିତ ୨୪:୨୫] । ବିଚାର ଏକ କାଳ୍ପନିକ ଦଟଣା ନୁହେଁ । ଏହି ଜୀବନ ଏକ ନିଶ୍ଚିତ ପ୍ରତିଫଳ ସଦୃଶ୍ୟ । ଜୀବନର ପଥର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନ ଦୌଡ଼ିଲେ ଆତ୍ମମାନେ ପଣ ପାଇ ପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଆଦର୍ଶ ଅଟନ୍ତି । ପିତରଙ୍କ ଭାଷାରେ “ଏହି ନିମନ୍ତେହିଁ ଭ୍ରମଣମାନେ ଆହୁତ ହୋଇଅଛନ୍ତି, କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନେ ଯେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପଦଚିହ୍ନ ଦେଇ ଗମନ କର, ସେଥିପାଇଁ ସେ ମଧ୍ୟ

ଭୂମିମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଦୁଃଖ ଭୋଗକରି ଭୂମିମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଆଦର୍ଶ ଦେଖାଇ ଦେଇ ଯାଇ ଅଛନ୍ତି । ସେ କୌଣସି ପାପ କଲେ ନାହିଁ, କିମ୍ବା ତାହାଙ୍କ ମୁଖରେ କୌଣସି ଛଳକଥା ନଥିଲା ।” [୧ମ ପିତର ୨:୨୧-୨୨] ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସଦୃଶ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସିଦ୍ଧି ଆତ୍ମମାନେ ଲଭି ନ କରି ପାଇଲେ ସୁଦ୍ଧା, ତାହାଙ୍କ ସହଭାଗିତାରେ ସିଦ୍ଧି ଲାଭ ନିମନ୍ତେ ତାହାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ମାର୍ଗରେ ଅଗ୍ରସର ହେଉଁ ।

ଆପଣା ଇଚ୍ଛାନୁଯାୟୀ ଜୀବନ ଯାପନ କରି ଶେଷରେ ବିଚାର ଦିନରେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ଧାର୍ମିକ ଗଣିତ ହୋଇ ନପାରୁ । ମୃତ ମନୁଷ୍ୟ ମାନଙ୍କ ଗୁଣଗାନ ଆତ୍ମମାନେ କରି ଥାଉଁ, କିନ୍ତୁ ତାହାର ଆତ୍ମା ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ବିଚାର ହେଇଥାଏ । ଯୋହନ ଲେଖନ୍ତି, “ପୁଣି ମୁଁ କ୍ଷୁଦ୍ର ଓ ମହାନ ସମସ୍ତ ମୃତ ଲୋକଙ୍କୁ ସିଦ୍ଧାସନର ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହେବାର ଦେଖିଲି ଆଉ ପୁସ୍ତକ ସବୁ ଫିଟାଗଲା, ପରମ ଜ୍ଞାନ ପୁସ୍ତକ ନାମକ ଆଉ ଗୋଟିଏ ପୁସ୍ତକ ଫିଟାଗଲା, ସେହି ପୁସ୍ତକ ମାନଙ୍କରେ ଲିଖିତ ପ୍ରମାଣେ ମୃତମାନେ ଆପଣା ୨ କର୍ମନୁସାରେ ବିଚାରିତ ହେଲେ ।” [ପ୍ରକାଶିତ ୨୦:୧୨] । ଏହି ଜୀବନ କାଳରେ ଆପଣା କର୍ମ ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ସହିତ ଭୁଲନା ନକଲେ ସେହି ମହାବିଚାର ଦିନରେ କିପରି ରକ୍ଷା ପାଇବେ !

ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଚାର ସିଦ୍ଧାସନ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ନିୟମ ବିହୀନ ଜୀବନରେ କିଏ ଭାଗୀ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବ ? ସେହିପରି ଜୀବନରୂପ ଏହି ଜୀବନକାଳର ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପରିମାପ । ତାହାଙ୍କ ନିୟମାନୁଯାୟୀ ଆତ୍ମମାନେ ଆଚରଣ ନକଲେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ରୂପ ପ୍ରତିଫଳ ଲାଭ କରି ପାଇବା ନାହିଁ । ଜାଗତିକ ସୁଖ ଅଳିଭାଷ, ଜାଗତିକ ଜ୍ଞାନ, ଜାଗତିକ ନିୟମ ଅସ୍ଥାୟୀ । ସେସବୁ ଏହି ଜୀବନକୁ ସୁଖଭୋଗ କରିଥାଏ କିନ୍ତୁ ଅନନ୍ତ ଜୀବନକୁ କଢ଼ାଇ ନେଇ ପାରେ ନାହିଁ ।

ନ୍ୟାୟବାନ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ଆତ୍ମମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ତାହାଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁସରଣ କରୁଁ । ଏହି ଜୀବନରେ ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟବାନ ନହେଲେ, ବିଚାର

ଦିନରେ ପରମେଶ୍ଵରୀ ସମ୍ପର୍କରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଅନ୍ତଃସ୍ଵରାଜ୍ୟ
 ନୋହୁଏ । ଯାହା କହନ୍ତି, “ଯେ ମୋତେ ଆଗ୍ରାହ୍ୟ କରେ ଓ ମୋତର
 ବାକ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରେ ନ ହୁଏ, ତାହାର ବିଚାରକର୍ତ୍ତା ଅଛି, ମୁଁ । ଯେଉଁ
 ବାକ୍ୟ କହିଅଛି, ତାହା ଶେଷଦିନରେ ତାହାର ବିଚାର କରିବ ।”
 [ଯୋହନ ୧୨:୪୮] । ଏହି ଶୀର୍ଷକାଳରେ ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଅନ-
 ବ୍ୟକ୍ତ ବୋଲି ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କଲେ, “ସେହି ବାକ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ଆତ୍ମମାନେ
 ବିଚାର ଦିନରେ ବିଚାରକ ହେବା ପାଇଁ ବାହ୍ୟ ଶିକ୍ଷାକୁ ଏବେ ଆତ୍ମ-
 ମାନେ ଭୁଲ୍ଲଙ୍ଘନ କଲେ, ସେହି ଶିକ୍ଷା ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ବିଚାର କରିବ ।
 “ଏଥିରେ ଚମତ୍କୃତ ହୁଅ ନାହିଁ, କାରଣ ଯେଉଁ ସମୟରେ ସମସ୍ତ
 ସମସ୍ତ ତାହାଙ୍କ ସ୍ଵର ଶୁଣିବେ ଏବଂ ଯେଉଁ ମାନେ ସତ୍ୟକୁ କ୍ଷୁଦ୍ର ଅଛନ୍ତି,
 ସେମାନେ ଶୀର୍ଷକାଳର ପୁନରୁଥାନ ନିମନ୍ତେ ଓ ଯେଉଁମାନେ ଅସତ୍ୟକୁ ମି
 କରି ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଦଣ୍ଡର ପୁନରୁଥାନ ନିମନ୍ତେ ବାହାର ହୋଇ
 ଆସିବେ । ଏପରି ସମୟ ଆସୁଅଛି ।” [ଯୋହନ ୫:୨୮, ୨୯] ।

ମହାବିଚାରରେ ଧାର୍ମିକ ଗଣିତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ତରୀକ
 ବାକ୍ୟ କେବଳ ଏକମାତ୍ର ଅସ୍ତ୍ର । ସୁସମାପ୍ତରେ ଆଜ୍ଞାହୀନ ହୋଇ
 କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ଧାର୍ମିକ ଗଣିତ ହୋଇ ନପାରେ । ଆପଣ ଯେତେ
 ହୋଇ କଥାବା ଅଧିକୃତ ହୋଇ ତାହାଙ୍କ ବିଚାର ସିଂହାସନରେ ଉପ-
 ସ୍ଥିତ ।

ଶୀର୍ଷକ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମସ୍ୟାକୁ ବାଞ୍ଛିକଲର ବାକ୍ୟ ଦ୍ଵାରା
 ଆତ୍ମମାନେ ସମାଧାନ କରି ପାରନ୍ତା । ସର୍ବଜ୍ଞମାନ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ
 କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ଅସାଧ୍ୟ ନୁହେଁ । ଯିହେ ମିଶ୍ର ଭବବାଦଙ୍କ ସେ କହନ୍ତି
 “ଆତ୍ମର ବାକ୍ୟ କି ଅଗ୍ନି ସ୍ଵରୂପ ନୁହେଁ ? ଓ ପାଷଣ ଖଣ୍ଡବିଖଣ୍ଡକାଣ୍ଡ
 ହାତୁଡ଼ି ଭୁଲ୍ୟ ନୁହେଁ ?” (ଯିହେ ମିଶ୍ର ୨୩:୨୯) । ଏକ୍ସି ସୁସ୍ତକ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ
 ଭାଷାରେ ଉତ୍ତରୀକ ବାକ୍ୟ “ଶୀର୍ଷକ କାର୍ଯ୍ୟସଂପଦ, ଦେଖି ଦିଆର
 ଖଡ୍ଗରଠାରୁ ଖଣ୍ଡ ଶରେ ... ।” (ଏକ୍ସି ୪:୧୨) । ଉତ୍ତରୀକ ବାକ୍ୟ
 ହାତୁଡ଼ି ସଦୃଶ୍ୟ ପାଷଣ ଖଣ୍ଡବିଖଣ୍ଡ କରେ, ଅଗ୍ନି ସ୍ଵରୂପ ଗ୍ରାସକରେ
 ଖଡ୍ଗ ସଦୃଶ୍ୟ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପ୍ରାଣ, ଅନ୍ତା, ହୃଦ୍ଵି ଓ ମନୁର ବିଚ୍ଛେଦ
 କରେ ।

ଚାଇବଲରେ ଲିଖିତ ବାକ୍ୟ ପାଳନହିଁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ କରି ପାରିବ । ଜୀବିତ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶକ୍ତି ମୁକ୍ତି ଓ ଜୀବନ୍ତ । “ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସିଦ୍ଧ, ପ୍ରାଣେ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟଜନକ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରମାଣବାକ୍ୟ ଅଟଳ, ଅଳ୍ପବୁଦ୍ଧିର ଜ୍ଞାନଦାୟକ ।” (ଗୀତ ୧୯:୭) । ସିଦ୍ଧ, ପବିତ୍ର, ଜୀବନ୍ତ ବାକ୍ୟ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଉତ୍ତମକାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ସୁସଜ୍ଜିତ କରେ । (୨ୟ ଜାମସ୍ ୩:୧୭) ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଜୀବନ ଓ ଧର୍ମ ପ୍ରଦାୟତା ନିମନ୍ତେ ସମସ୍ତେ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଶକ୍ତି ଦାନକରେ । ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ଯୋଗ ବା ବିଯୋଗ କଲେ ଆତ୍ମମାନେ ଦଣ୍ଡିତ ହେବୁ । ସିଦ୍ଧ, ପବିତ୍ର, ଜୀବନ ଚିରନ୍ତନ ବାକ୍ୟ ସମସ୍ତ ସୃଷ୍ଟିର ସ୍ଵରକ୍ଷକ । ସେହି ଅକ୍ଷୟ, ଅଟଳ ବାକ୍ୟର ଅଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ହେବାଦ୍ଵାରା ଆତ୍ମମାନେ ଇହ ଜଗତ ତଥା ପରଲୋକରେ ଆର୍ତ୍ତବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।

—*Marief Wayne Mitchell*

ପାପକ୍ଷମାର ଦୁଇଟି ନିୟମ (God's Two Laws of Pardon)

“ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲଂଘନ ହିଁ ପାପ” ବୋଲି ପ୍ରେରିତ ଯୋହନ ପାପର ସଜ୍ଞା ନିରୁପଣ କରନ୍ତି । (୧ମ ଯୋହନ ୩:୪) । ଭଲ ଓ ମନ୍ଦର ପାର୍ଥକ୍ୟ ଜାଣିଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବୟସ୍କ ବ୍ୟକ୍ତି ପାପ ବିଷୟରେ ଅଜ୍ଞ ନୁହନ୍ତି, କାରଣ କାବ୍ୟ କହେ, “ସମସ୍ତେ ତ ପାପ କରୁଅଛନ୍ତି । ପୁଣି ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୌରବରହିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।” (ରୋମୀୟ ୩:୨୩) ବାସ୍ତବିକତା ହୋଇ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ରକ୍ତରେ ଆପଣା ୨ ପାପ ଯୋଗ ହୋଇଥିବା ଲୋକେ ମଧ୍ୟ ପାପର ପ୍ରଲୋଭନରୁ ମୁକ୍ତ ନୁହନ୍ତି । ଯୋହନ ଆପଣା ପ୍ରଥମ ପତ୍ନୀ ଦ୍ଵିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଏହି ସତ୍ୟ ବାକ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି, “ହେ ମୋହର ବନ୍ଧୁଗଣ, ଭୁଲ୍ଲେଖନେ ଯେପରି ପାପ ନକର,

ଏଥିନିମନ୍ତେ ମୁଁ ଏହି ସବୁ ଭୁଲମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଲେଖୁଅଛି । କିନ୍ତୁ କେହି ଯଦି ପାପ କରେ, ତାହାହେଲେ ପିତାଙ୍କ ଗୁମ୍ଫାରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଜଣେ ସପକ୍ଷ ବାଦୀ ଅଛନ୍ତି, ସେହି ଧାର୍ମିକ ଯାଗୁଣୀଙ୍କୁ । ଆଜି ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପାପ ନିମନ୍ତେ, କେବଳ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପାପ ନିମନ୍ତେ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ସମସ୍ତ ଜଗତର ପାପ ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛନ୍ତି ।”

ଯଦିଓ ପାପକ୍ଷମା ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ଦାନ, ପାପୀ ମନୁଷ୍ୟକୁ ତଥା ବାସ୍ତବିକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କୁ ତାହା ପ୍ରାପ୍ତହେବା ନିମନ୍ତେ କେତୋଟି ସର୍ତ୍ତପାଳନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । କିନ୍ତୁ ଏହି ଦୁଇ ବର୍ଗର ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ନିରୁପିତ ସର୍ତ୍ତଗୁଡ଼ିକ ଏକ ନୁହେଁ ।

ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତ୍ ସୀମାହୀନ ସ୍ଵର୍ଗାହରଣ ପୂର୍ବେ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲେ, “.....ଭୁଲମାନେ ସମୁଦାୟ ଜଗତକୁ ଯାଇ ସମସ୍ତ ମାନବଜାତି ନିକଟରେ ସୁସମାଚାର ଘୋଷଣା କର । ଯେ ବିଶ୍ଵାସ କରି ବାସ୍ତବିକ ହୁଏ, ସେ ପରିସାଧ ପାଇବ । କିନ୍ତୁ ଯେ ଅବିଶ୍ଵାସକରେ, ସେ ଦଣ୍ଡାଣ୍ଡ ପାଇବ । [ମାର୍କ ୧୬:୧୫, ୧୬] ଏହି ଶ୍ରେଷ୍ଠତମ ଆଜ୍ଞା ଲୁକଙ୍କ ଲେଖନୀରେ ଏହିପରି ଭାବେ ବ୍ୟକ୍ତକରାଯାଏ, “ପୁଣି ଯିରୁଶାଲମରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ସମସ୍ତ ଜାତିଙ୍କ ନିକଟରେ ତାହାଙ୍କ ନାମରେ ପାପକ୍ଷମା ନିମନ୍ତେ ମନପରିବର୍ତ୍ତନ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଘୋଷଣା କରାଯିବ ।” (ଲୁକ ୨୪:୪୭) ।

ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପ୍ରମାଣେ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ସୁସମାଚାର ଘୋଷଣା ପ୍ରତିପଳେ ଅନେକଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେବାର ଘଟଣାବଳୀ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର ବିବରଣର ପୁସ୍ତକରେ ପଢ଼ି ପାରି ଥାଉଁ । ଏହି ପୁସ୍ତକର ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଘଟଣାବଳୀରୁ, ପାପୀ ମନୁଷ୍ୟ ତଥା ପଥକ୍ରମ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କ ପାପକ୍ଷମାର ଦୁଇଟି ନିୟମାବଳୀ ବିଷୟରେ ଜାଣିପାରୁ । ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାରକ ଫିଲିପ୍ସ ଶମିରୋଣରେ ଯାଇ ସେଠାରେ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର କରିଥିଲେ । ତାହାଙ୍କ କୃତ ଅଭିଭୂତ କର୍ମ ବିବିଧ ଶକ୍ତିର କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ତାହାଙ୍କ ପ୍ରଚାର

ସୁସମାପ୍ତ ମୁଦ୍ରାକର୍ତ୍ତ ହୋଇଥିଲା । [ଏକା ୨:୩-୪] । ଏଥିପୂର୍ବେ ଜାହା-
 ଚର ଶିକ୍ଷାମାନକୁ ଅନୁସରଣ କରୁଥିବା ମୈତ୍ରାଣୀପୁମାନେ, ଫିଲିପ୍ସଙ୍କ
 ପ୍ରଭୃତରେ ମନୋଯୋଗୀ ହେଲେ, ଲେଖାଯାଏ, “.... ପୁଣି, ଫିଲିପ୍ସ
 ଶିକ୍ଷାଗର ଦେଖାନ ନଗରକୁ ଯାଇ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ
 ଦେଖଣା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଆଉ ଲୋକ ସମସ୍ତ ଫିଲିପ୍ସଙ୍କ କଥା
 ଶୁଣି ଓ ତାଙ୍କ କୃତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମସବୁ ଦେଖି ଏକଚିତ୍ତରେ ତାଙ୍କ
 କଥାରେ ମନୋଯୋଗୀ କରୁଥିଲେ । କାରଣ ଅଶୁଚି ଆତ୍ମ ବିଷ୍ଣୁ ଅନେକ
 ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ସେହି ଆତ୍ମାଗୁଡ଼ାକ ଉଦ୍ଧାରରେ ଚିହ୍ନା କର ବାହାରି
 ଆସିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ପୁଣି ଅନେକ ପକ୍ଷାଦାତ ବେଗୀ ଓ ଖେପୁସ୍ତ
 ହେଲେ । ସେଥିରେ ସେହି ନଗରରେ ମହାଆନନ୍ଦ ହେଲା । କିନ୍ତୁ
 ଶିକ୍ଷାମାନ ନାମକ ଜଣେ ଲୋକ ଏଥିପୂର୍ବେ ସେହି ନଗରରେ କୁହୁକ କର୍ମ
 କରି ନିଜକୁ ଜଣେ ମହାପୁରୁଷ ବୋଲି କହି ଶିମିଲୋଣୀୟ ଜାତିକୁ ଆଚ-
 ମ୍ବିତ କରୁଥିଲା । ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଯେଉଁ କ୍ରିୟାକୁ ମହାନ ବୋଲି କୁହାଯାଏ,
 ସ’ନଠାରୁ ବଡ଼ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତେ ଏ ସେହି ବୋଲି କହି ତାହାକୁମାନ୍ୟ
 କରୁଥିଲେ । ସେମାନେ ତାହାକୁ ମାନ୍ୟ କରୁଥିବାର କାରଣ ଏହି ଯେ,
 ସେ ବହୁକାଳ ହେଲା ନିଜ କୁହୁକ କର୍ମଦ୍ଵାରା ସେମାନଙ୍କୁ ଆଚମ୍ବିତ କରି
 ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଫିଲିପ୍ସ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଓ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମ ବିଷୟକୁ
 ସୁସମାପ୍ତ ପ୍ରଭୃତ କରିବାରୁ ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କ କଥାରେ
 ଶୁଣାସ କଲେ, ସେତେବେଳେ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ଉଭୟ ବାପ୍ତିକତ
 ହେବାକୁ ଲାଗିଲେ ।” (ପ୍ରେରିତ ୮:୫-୧୨) ।

ମୈତ୍ରାଣୀରେ ଲୋକମାନେ ଯେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରି
 ଚାହୁଁ, ଏହା ଯେତେବେଳେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଥିବା ପ୍ରେରିତ ମାନେ
 ଶୁଣିଲେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ପିତର ଓ ଯୋହନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ
 ପଠାଇଲେ । ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ଫଳରେ ଶିମିଲୋଣୀର
 ମାନେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ । “ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ହସ୍ତାର୍ପଣ
 ଉପରେ ଦେଖି ଶିମୋନ ସେମାନଙ୍କୁ ଟଙ୍କା
 ଦେଲା, ମୋତେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଶକ୍ତି ଦିଅନ୍ତୁ । ଯେପରି ମୁଁ ଯେକୌଣସି
 ମନରେ ହସ୍ତାର୍ପଣ କରିବି, ସେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ପାଇବ ।”
 (କ୍ରି: ୧୮-୧୯) ଶିମିତ୍ରାଣୀରେ ସୁସମାପ୍ତ ପ୍ରଭୃତ ହେବା ସମୟରେ
 ମାନ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସଦୃଶ୍ୟ ବାକ୍ୟ ଶୁଣି, ବିଶ୍ଵାସକରି, ମନପରିବର୍ତ୍ତନ
 ସ୍ଵୀକାର କରି ବାପ୍ତିକତ ହେବା ସମୟରେ ତାହାଙ୍କ ଜୀବନର
 ମନ ଯୋଡ଼ି ହୋଇ ଯାଇଥିଲା । [୮:୧୨-୧୩] । କିନ୍ତୁ ପୁନର୍ଜାତ

ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଶିମୋନ ଏଠାରେ ପାପର ପ୍ରଲୋଭନରେ ଯତ୍ନିତା ବିଷୟ ଆନ୍ଦୋଳନେ ପଡ଼ିପାରୁଅଛି । ପାପରୁ ଧୌତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ପୁନର୍ବାର ପାପରେ ଯତ୍ନିତ, ସେମାନଙ୍କ ରକ୍ଷାର ମାର୍ଗ କଅଣ ପିତର ଆନୁମାନକୁ ୨୨ତମ ପଦରେ କହନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭର ଏହି ଦୁଷ୍ଟତାରେ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଠାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର, କେଜାଣି ଅବା ତୁମ୍ଭ ହୃଦୟର କଳ୍ପନା କ୍ଷମା ହୋଇପାରେ ।”

ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଠାରେ ବିଶ୍ୱାସକରି ତାହାକୁ ପରିଧାନ କରିଥିବା ଶିମୋନ (ଗାଲତ ୩:୨୭-୨୯) ପୁନର୍ବାର ବାପ୍ର କିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଆପଣା ଦୁଷ୍ଟପଣରୁ ମନପରିବର୍ତ୍ତନ କରି, ପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ କ୍ଷମାପାପ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ନିମନ୍ତେ ପିତର ତାହାକୁ ଆବଦ୍ଧ ଦେଖି ଥିଲେ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରେ କ୍ଷମାପାପର ପ୍ରାର୍ଥନାର ଅର୍ଥ, ତାହାଙ୍କ ଠାରେ ଆନୁମାନଙ୍କ କୃତ ପାପସକଳ ସ୍ୱୀକାର କରିବା, ଏବଂ “ସଦା ଆନ୍ଦୋଳନେ ଆପଣା ୨ ପାପ ସ୍ୱୀକାର କରୁ ତେବେ ସେ ଆନୁମାନଙ୍କର ପାପ କ୍ଷମା କରିବାକୁ ଓ ସମସ୍ତ ଅଧର୍ମରୁ ଆନୁମାନଙ୍କୁ ପରିଷ୍କାର କରିବାକୁ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଓ ନ୍ୟାୟବାନ ଅଛନ୍ତି ।” [୧ମ ଯୋହନ ୧:୯] ।

ଏହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାପକ୍ଷମାର ଦ୍ୱିତୀୟ ନିୟମ ଲାଭ ହେଉଛି । ଯାଦୁଗର ଶିମୋନ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ଆଲୋଚନା ହେବା ଦ୍ୱାରା ଆପଣା ପାପରୁ ମୁକ୍ତହୋଇ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ତାନ ରୂପେ ଗଣିତ ହୋଇଥିଲେ । ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ତାନ ରୂପେ ପରିଗଣିତ ଶିମୋନଙ୍କୁ ପାପ ପ୍ରଲୋଭନର ପ୍ରତିଫଳରୁ ମୁକ୍ତ ହେବା ନିମନ୍ତେ “ମନପରିବର୍ତ୍ତନ” “ପ୍ରାର୍ଥନା”ର ଆବଶ୍ୟକତା ଯେଉଁଥିଲା ।

ଉଲ୍ଲ ମନ୍ଦର ପାର୍ଥକ୍ୟ ବୁଝିପାରୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ପର୍ଲି ମନୁଷ୍ୟ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ପାପୀ । ତାହାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ପ୍ରଥମ ଯୋଜନାଦ୍ୱାରା ପାପ ମନୁଷ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶ୍ରବଣ କରି, ମନପରିବର୍ତ୍ତନ କରି, ସ୍ୱୀକାର କରି ବାପ୍ର କିତ ପାପକ୍ଷମା ପାଇଥାଏ । ପାପରୁ ମୁକ୍ତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ପୁନର୍ବାର ଆପଣା ପାପରୁ ମନପରିବର୍ତ୍ତନ କରି, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରେ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାପକ୍ଷମାର ଦ୍ୱିତୀୟ

SOME THINGS THAT SHOULD BE FOUND IN EVERY HOME

PROV. 22:6

INTRODUCTION :

The home is one of the greatest institutions in all the world and that cannot be denied.

The home is no worse than man and no better than man.

Certain things should be found within each home if it is going to be the kind of home that it should be.

Please consider the following things.

DISCUSSION :

Some things that should be found in every home.

1. Christian parents (Eph. 6:1).
2. A daily Bible study (2Tim. 2:15).
3. Daily prayer (Lk. 18:1).
- Offering thanks at every meal (Phil. 4:6).
- Love for one another (Col. 3:18-21).
- A deep faith in God (Heb. 11:1-6).
- Respect for one another (Eph. 6:1-4).
- Godly living (Tit. 2:12).
- Wholesome activities (Rom. 12:9).
- Work or good works (Phil. 2:12).
- Peace and happiness (1 Thess. 5:16).
- Hope in this world and beyond (Tit. 1:2).

ନିକଟକୁ **a Home Do You Have?**

ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ **Have a Christian home ?**

ଦ୍ୱାରା ଆମେ **ave a godly home?**

ଯାହା କହି **you doing to make your home the kind of home that**

ଲୋକ ଉପରେ **?**

(ପ୍ରେରଣା) **me an asset to the community?**

ଶିକ୍ଷା

କରି,

ପାପ

6. Do you have the kind of home that God is pleased with?

C. Improve Your Home.

1. Add these things that have been suggested.
2. Let God live with you and direct you along life's way
3. Follow the divine plan.

CONCLUSION :

1. There are many broken homes as a result of leaving God out.
2. The Lord would have every home to be successful.
3. As an individual work on the things that have been suggested.
4. The Lord will bless your labors, and moreover, he will bless a Christian home.

- J. C. Choate.

From

SATYA VANI

P.O. Box 80

KAKINADA - 533 001

Printed Book only

To

(FOR PRIVATE CIRCULATION ONLY)